

Tlačová správa k 25. júnu 2022
k občianskej iniciatíve veriacich Slovenska
z 25. marca 2022.

**Výzva dedičov Sviečkovej manifestácie
– Bratislavského veľkého piatku
do vlastných radov veriacich,
ale i ku všetkým ľuďom dobrej vôle
na Slovensku:**

– V TOMTO ROKU do budúceho výročia nastúpiť na cestu hľadania a vyprosovania si Božieho daru divotvornej viery.

Aby tak, ako sme sa postavili proti komunizmu a videli sme jeho zázračný pád, sme sa vedeli postaviť aj najprv proti pandémie, ale potom aj proti vojne a každému zlu tejto doby.

Keď sa v minulosti vyskytli pohromy, ľudia si hneď uvedomili, že je to trest Boží. Dnes, v čase krízy viery, sa mení aj slovník. Stratil sa ten ústredný bod, od ktorého sa všetko odvíjalo a zrazu je zmätok v ľudských právach, v pojmoch slobody, spravodlivosti aj pravdy. A trest je tiež pojmom, ktorý je narušený tak, že dokonca „výchovná po zadku“ je sporná, hoci psychológia vie, že psychika dieťaťa potrebuje „oslobodenie“ od viny primeraným trestom, ináč zostáva problém preň nevyriešený a škodlivý.

Boží trest je niečím podobným – je niečím zachraňujúcim. Je upozornením, volá k spamätaniu sa. Boh však zlo nikdy nekoná, len dopustí, ak to má slúžiť dobru. Keď sa vzdalujeme od Boha, dávame sa do moci jeho nepriateľa, diabla, pôvodcu všetkého zla. A ten sa domáha svojho práva nad tým, čo sa mu odovzdalo. Boží trest spočíva v tom, že mu Boh umožní, aby na nás uplatnil svoju moc, aby sme videli, do akej moci sme sa vydali a spamätali sa. Lebo keď sme sa vzdialili od Boha, sme ohrození, že minieme cieľ, pre ktorý sme stvorení.

Boh je stále Pánom situácie aj v takom prípade. On určuje, koľko svojmu protivníkovi dovolí. Dlh ľudstva vyrovnáva aj obetami svojich verných. Preto Matka Božia vo Fatime tak úpenlivo žiadala tri malé deti, ktorým sa zjavila, aby prinášali obety za obrátenie hriešnikov. Diabol by svoju moc najradšej využil na večné zatratenie ľudí. Boh však ho radšej pošle do niečoho časného, do živej alebo inej pohromy – ako Ježiš poslal diabla z posadnutého človeka do stáda sviň a tie sa s rachotom zrútili z úbočia do mora. A tak poučil ľudí o skazonosnej sile toho neviditeľného zlého ducha.

Aj ľudstvo sa v tejto dobe všeobecne vzdaluje od Boha. A bolo to naozaj zvláštne, že tak zrazu prišla ako v jednom okamihu celosvetová pandémia. My zo skúseností dejín spásy vieme, že to nemohla byť náhoda. Vlastne prorocký duch pôsobil nie len dávno, ale aj teraz. A tak nám nebolo neznáme, že je nad nami veľmi blízko „milosrdný trest“. Naozaj, ako ináč by mohol vyzeráť trest nad celým svetom, ktorý sa zároveň dá nazvať milosrdným. Ale spamätali sme sa?...

Už prvá generácia kresťanov očakávala, že druhý príchod Krista nastane ešte za ich života. No apoštol Pavol ich poučča, že najprv musí prísť „veľký odpad“ od viery. A ešte pred ním sa musí hlásať evanjelium Ježiša Krista po celom svete. Oboje sa už splnilo, aj evanjelium má dosah všade, aj nastal „veľký odpad“ od viery. A že tento čas skúšky viery nastal, prišla Matka Božia oznámiť vo Fatime. Biblia tento čas nazýva „veľkým súžením“. A Ježiš o tomto čase povedal, že keď sa to začne diať, už to neprestane, kým sa nedosiahne Boží zámer – povedal, že ako keď prídu bolesti na rodičku už neprestanú, kým nepríde nový človek na svet. Sme teda v obraze, o čo tu ide, v akom čase žijeme. Azda nepôjdeme hlavou proti múru.

Egypt zažil „desať egyptských rán“, keď nechcel prepustiť Izraelitov z egyptského otroctva. Nemuselo ich byť až toľko, keby sa bol skôr spamätal. Musel byť až tak pritlačený, aby pochopil a Izraelitom dovolil odísť. Koľko rán si vyžiadame my, aby sme sa spamätali? Nemusia to byť len nové mutácie, následné zvrhnutie sa imunitného systému celej populácie alebo iné návaznosti, ďalších možností je ešte dosť, chceme sa ich dočkať? Neskončí to, kým sa nespamätáme. Jedno skončí a môže prísť ďalšie, Ježišove slová o bolestiach, ktoré nepominú kým nesplnia svoj účel, sú tu a sú isté. Darmo by sme pštosím spôsobom pchali hlavu do piesku. Darmo by sme chválili cisárovo nové šaty, keď vidíme, že kráľ je nahý. Keď my, veriaci, toto vidíme a vieme, veľmi by sme sa prevínili voči všetkým ostatným, keby sme im to zatajili, že by sme sa ostýchali alebo báli zo sebeckých dôvodov to povedať. Je to tak, stratili sme smer, ktorým išlo ľudstvo stáročia, tisícročia. Zamyslime sa, spamätajme sa...

Ale radujme sa, lebo to všetko len preto, že Boh má pre nás nádherný lásky plán. Aby sme nezblúdili z cesty...

Tento rok sa zvlášť vytrvalo modlime vo večeradle s Ježišovou Matkou Máriou, aj každou inou modlitbou, svojimi slovami alebo len myšlienkou či zotrúvaním v tom úmysle – prosme svätého, mocného a milosrdného Boha, nášho nebeského Otca o dar divotvornej viery, akú Ježiš prisľúbil tým, čo o ňu prosia.

www.mkh.sk

